

P V I S

1 6 1 8

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

Es 114

ORATIO
DOMINICA

alijs atq; alijs carminum generibus
& Latinè & Græcè, qua fieri potuit
diligentia, reddita.

*Adiecimus alia, illis non inferiora,
profutura ad pietatem pueritiæ, nec ea-
dem ingrata futura adul-
tioribus.*

PAVLINVM.

Εν πᾶσι, ὦ παῖ, σὺ φέρεις

Δίνας ἵσθι πάντεσσιν

Ανυποκρίτως εὐχῆς θεῷ.

Λωδυνῆς

Helmæstadij in ac. Iulia.

Mense Septembri.

—
CIC IO CX.

ΕΥΧΗ ΚΥΡΙΑΚΗ.

ΚΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς ἔθρονοις
Αγιαθήτω τὸ ὄνομά σου
Ελθέτω ἡ βασιλεία σου
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν
ἔθρονω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν, τὸν ἐπιούσιον, δός
ἡμῖν σήμερον·

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματά
ἡμῶν ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίερμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν·

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πηρασμόν·
ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πονηρῆς.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις καὶ
ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας.

Αμήν.

ΠΑΤΕΡ ΗΜΩΝ.

Διὰ ἡρώων ἐξαμέτρων.

*Vi colis, alme pater rerum, cæli aurea
templa,*

*Nos tua principio maiestas incluta
lustret:*

Vinat quisq; tibi regali ciuis in vrbe :

Sponte, per has terras nostra, tua iussa sequamur,

Vt tibi cœlituum mentes super athera parent.

Funde manu larga, vita qua flagitat usus.

Debita nostra tuis clemens expunge tabellis,

Sicut promptè alijs nostrum sua quisq; remittit.

Et nos in quouis miseros certamine firma,

Ereptosq; malis deduc ad sidera cæli.

Διὰ τετμέτρων Ιαμβικῶν.

Nαίων τὰδ' ἄνω Ἰλαως θνητῶν πάτερ,

Σὲ θεοσκυνῶμεν πάντες, ὄντων κύριον,

Σκλήπηρω τε σῶ ὑπὸ ἥκοι φρωμέτη,

Καὶν πᾶσι τῶδέ σ' ἐν βίῳ πρῆτάμεθα,

ὡς δρῶσιν οἱ κατ' ἔργον σεμνοὶ νόες.

A 2

Δός

Δὸς ἄρτιν, ὦνθ' ὁ καθ' ἡμέραν δεῖται βίβη·
Ἔννευ δὲ ἅπαν τοῖς ἀθλοῖς ἄφες χρέη,
Ἀφίησον ὡς ἕκαστος ὧ ὀφειλέτη·
Μηδ' ἐμβάλῃς πιν' εἰς ἀνέκβατον βόθρον·
Μᾶλλον ἢ ῥῦσαι τάλανας ἐπ' παντὲς κακῶ.
Ἀμήν.

Διὰ ἡρώων ἐξαμέτρων.

Qui tibi, magne pater nostrum, super aurea se-
Sidera fixisti, custos & conditor orbis: (deum
Vi tua maiestas nobis diuina refulgens
E summis imisq̄, fac, omnibus innotescat:
Quod solido ex adamante geris ter nobile sceptrū,
Hoc rege nos, hoc infidas contunde cateruas.
His fac ut in terris nos sic tua iussa sequamur,
Omnis ut in cælo superum tibi concio parei:
Inq̄, dies largire epulas, & cætera vite
Commoda, spirandi quæ nobis flagitat usus.
Et quoniam nulli sine labe elabitur hora,
Da veniam, ut veniam nostris damus hostibus ipsi
Et quia perpetuo fluctu iactamur in alto,
Ne rapido curipus violens nos auferat æstu:
Ereptos potiùs retro de carcere leui,
Siste tibi in templum vera sublime salutis.

Trime-

Trimetri Iambici.

SVblime coeli qui incolis templum, pater,
Te nouerimus esse nil augustius:
Manu potente nos gubernasceptriger:
Obædientes exequamur, quæ iubes,
Vt turma coeli, sic cohors mortalium:
Locuples alumnis funde rerum copiam:
Aufer tabellas debitorum creditor,
In nos ut vltro iniurijs ignoscimus:
Neq; nos sinas in fluctibus demergier:
Malum omne pelle, pande coelitem domos.

Versus Heroici.

Qui pater omnipotens & custos totius orbis,
Immensâ bonitate solum & supera omnia
complex,

Aliè habitans summi super aurea sidera cæli,
Quâ nos siue oculis imus, seu mente sagaci,
Fac tua maiestas radijs fulgentibus omnes
Ambiat, ut quiuis nostrum te pronus adoret,
Rex bone, qui rerum diadema in vertice gestas,

Da tui vt imperij sperato iure fruentes,
 Ante tuos oculos stemus tibi poplite flexo;
 Et cum nemo tuo quicquam sine numine possit,
 Flecte animos nostros, vt sic tua iussa sequamur,
 Vt tibi cœlituum pareat sanctissimus ordo.
 Cumq; artus fragiles dederis, da diuite dextra,
 Otium, amicitias, epulas, vestemq;, domumq;,
 Ceteraq;, hic hominum vita qua flagitat usus.
 Quantum quisq; tibi nostrum debemus, id omne
 Aufer abhinc clemens tabulis ex omnibus, vt nos
 Quæ debent alij nobis, concedimus vltro.
 Et quoniam varij casus curaq; perennes
 Exercent miserè, & scindunt mortalia corda,
 Ne sine nos in tam dubia succumbere lucta.
 Deniq; nos diris exemptos tristibus illis,
 Exutos vitijs, ereptos faucibus Orci,
 Mundicie claros, infer cœlestibus oris.

Διὰ τῶν ἰαμβῶν μονοσίχων.

COELi patentes incolens domus, PATER,
 Te mente pura nouerimus intimè:
 Tui beatos scribe ciues imperi:
 Tibi pareamus ritè, more cœlitum:
 Effunde, quæ sunt huic alendo corpori:
 Ignosce,

Ignosce, quando cuiq; nos ignoscimus:
Ne corruamus in periclo, subueni:
Cispelle, quidquid imminet nobis mali.

Δι' ἡρώων.

ΑΝθρώπων γνεῖς πάτερ, ἔρανώ ἐμβασιλεύων·
Σὺ μεγαλωνυμίῳ ἀγία Φρενὶ τιμήσωμεν·
Αθανάτῃ κρατύνῃ σκήπτρῳ πηθόμεθα πάντες·
Γῆς τ' ἐπι, σῆς ἐότητ' ἀγνάς τελέσωμεν ἐφεστίας,
δὲς σοὶ πηθερχοῦν ἀγάκλυτι ἔρανώωνες·
Δὸς ἢ καθημερινῶν χρεῖας εὐεργεσίαιων·
Καὶ χρεῖσ' ὅσων ὀλίγη γάμμος ἀφες ἦπι ἡμῖν,
ὡς ἀφίησιν ἕκαστ' ἕκων, εἴγ' οἱ τις ὀφείλη·
Μηδὲ πεσεῖν τάλανας βαθυῖ εἰς πηρασμὸν ἐάσεως·
Σῶσον δι', ἐξερύσας ἡμᾶς κακότητ' ἀπάσης.

Δι' ἡρώων μονοσίωνων.

ΗΜετέρας γνεῖς γνέτωρ, ἐνὶ ἄστρασι ναίων·
Τούνομά σου ἀγλαδότη, ἄλλοις τε καὶ ἡμῖν·
Πανταχῶς ἄχρατ' βασιλεία σεῖο κρατεῖτω·
Σὸν τὸ θέλημα γύοιτο ἐπὶ χθονός, ὡς ἐν ὀλύμπῳ·

Α 4

Δὸς

Δὸς δὲ ἡμῖν καὶ σῖτον ὁσημέραι, ὡς σὶ ἐπέοικε
Ἀλλοῖσι συγνώμην ἔχομεν, σύγνωθι καὶ ἡμῖν·
Μηδ' ἡμᾶς ὀλέθρῳ ἐπιπέρασθ' ἡναὶ ἐάσῃς·
Πάντων δὲ ἐξερύσας δεινῶν, πάτερ, ἄμμιβ σάωσον.

ΔΙΑ ΙΑΜΒΩΝ ΔΙΣ-
ΤΙΧΩΝ.

ΑΝδρῶν ἀνέβλη ἰλεως αἰεὶ πάτερ,
Ἄγχαντον οἰκῶν ἔρανον ἄκρων ἐδοῖ·
Ἡμῶν ἐκάσθ' ἀυγάσας φρενῶν κόρας,
Ἡμῖν σε δεῖξον ἥλιόν τε κ' αὐτὸ-φῶς·
Οἷον δὲ ἀνάσων πανταχῶ, μάλ' ἐμυλῶς
Οἰκίασον ἡμᾶς εἰς πόλιν τὴν κυρίαν·
Ἄ κέλη σὺ, δρῶσι λάτρες κατ' ἔρανον,
Ζηλώμεν ἡμεῖς πάντα ταῦτ' ὄπι' χθονός·
Πόριζε σῖτον καὶ πόσιν καθημέραν,
Καὶ τὰλλα· θνητὸν οἶδας ὧν δέεται δέμας·
Ἄφες δὲ ὅσας σοι μυρίας ὀφείλομεν,
Ἡμῶν ἢ καὶ τοὶ ὀφειλέταις ἀφῆκαμεν·
Δάπυσον ἡμῶν καρδίας Εἰρινύες,
Μὴ τῷ χυοῖτο πῆρα λοίγιον βροτῶν·
Τέλειον δὲ, ἀπάντων πημάτων ἄμμι' ἐξέλῃ,
Δρώων σαώσας σοι πεποιθότα, πάτερ.

Διὰ Τεσσάρων ἠρώων.

Nostrum summe parens, & rex, & conditor
orbis,

Tu tibi fixisti solium super aurea cæli
Sidera: nec minus es præsens & in omnibus oris.
Inclyata maiestas tua ab omni parte refulget,
Quâ quis nostrum etiam mentem seu lumina
vertat,

Illustra clemens etiam nostri iniima cordis.
Tu longè lateq; potens, supera, ima, gubernas
Omnia iustitia sceptro rex: scribe paterni
Et nos imperij, & ciues fac in vrbe beata.
Et quia nos miseri, fer opem: fac, sicut in astris
Cælestes anima tibi parent omne per euum,
Nos vt in his terris iidem tua iussa sequamur.
Sed neq; debilibus membris alimenta negabis,
Fundat ager nobis segetes, & vinaracemi:
Adde alia his, hominum vita que postulat usus.
Da veniam fassis, & pondo mille talentum
Expunge è tabulis: vt nostrum quisq; remittit,
Quæ nobis alij, vel quouis nomine debent.
Seu vos conscia mens, seu torquet opinio fallax,
Sive excarnificant cura, vitæq; dolores,
Fulci animos trepidos, ne nos vis hærriat Orci.

A 5

Deniq;

Deniq; ubi nostri spaciū confecimus xui,
Omnibus ereptos viuis, omniq; periclo,
Promissæ statuas super alta rupe Salutis.

Κανὼν ἔ μέλας·

Νᾶφε, καὶ μέννασ' ἀπιστῆν' ἀρθρα ταῦτα τῶν
Φρενῶν.

Πάτερ ἡμῶν.

Vniuersitatis auctor, ipse numini tuo
Aureas supra cohortes vnus vniuersitas.

Ἀγιαθῆτω.

Fons boni, nostris perennes, limpidasq; guttulus
Depluens, affunde mentibus, scientia tui.

ΕΛθέτω.

Summe rex, (solo beatitudo sub quo militat)
Nos tui, natos in imo, scribe ciues imperi.

Γενθῆτω.

Qua iubes, non negligit, nec negliget, vis cœlitum.
Sic iubes nos obsequi: non possumus, ni nos regas.

Τὸν ἄρτον.

Spiritus qui das, ἔ indolem, minora non neges:
In dies da, sint caduco que tuendo corpori.

ΑΦες

ΑΦες ἡμῖν.

*Debita clemens remitte cuiq; nostrum creditor,
Sicut & nos mente leni iniurijs ignoscimus.*

καὶ μὴ εἰσενέγκης.

*Dextera prehende nos potens in altis fluctibus,
Imitùs ne quem vorago gurgitans absorbeat.*

Ἀλλὰ ῥῦσαι.

*Vltimùm, lethi retractos intimis è faucibus,
Redde vita, vita solus, vna singulis salus.*

Ἀμιώ.

Πάτερ ἡμῶν.

Πρωτότατος ἡμῶν ὁ θεὸς σοὶ ὑπὲρ ἀέρας οἰκῶν,
Νόημα σωτελέων οἷω τάδε πάντ' ἐν κόσμῳ.

Ἀγιασθήτω.

Σὸν κλέθ' ἐκλάμψαν πάντων τ' ἄπο, κ' εἰτ' διπὸ σείο,
Καὶ φρένας ἡμετέρας φωτίζετω, ὥτε σ' ἰδέσθω.

Ἐλθέτω.

Τοῖς καθόλου ἢ μόνθ' πάντη θεὸς ἐμβασιλεύων,
Ἡπιθ' Ὀρθόεας θεΐης ἢ καὶ ἄμμε πολίτας.

Γενηθήτω.

Δὸς δὲ ἐνὶ παῶσι, τεῆσιν ἐφημοσυνῆσιν πηθέσθω.
Ὡς σ' ἐπὶ πηρα φέρεσθω αἰεὶ νόες ἐντὸς οὐλύμπα.

Τὸν

Τὸν ἄρτον.

Ταῦτα μέλη πλάσας ἀνθρώποις μήτι ἀμέμπω,
Καὶ τοῦ ἀναγκαίῃ δέμας ἡμῖν θρέψον ἐδώθῃ.

Ἄφες ἡρῖν.

Ἦν δ' ἀφ' ἀμαρτωλῶν μερόπων τρόπον, ἴλαθι δ' ἔμπης·
καὶ μὲν συγνώμης ὕβρεις ἠνέγκαρην ἡμεῖς.

Μηδὲ εἰσενέγκης.

Μηδὲ, ἐπεὶ ἐκ προγόνων, καὶ ἡμῶν, ἔκ τε καὶ ἄτης
Τόσα κακὰ, ἐν κακότητι Φίλως ἀπολέσθ' ἐάσσης.

Ἀλλὰ ῥῦσαι.

Καὶς τέλει ἐκ δεινῶν ῥυθίσει, τὰ μυσία θνητοῖς,
Οὐρανόθεν ζωῆς αἰώνιον ὄλθον ὀπάσσης.

Ἀμὴν.

OVniuersi conditor & pater,
Affixa stellas cui domus est supra,
Te, nosse quem desideramus,
Nostro etiam generi reueles,
Rex noster esto, nos tua ciuitas:
Obtemperemus sic tibi in omnibus,
Vt deuiant à te nec hilum
Coelicolum vigiles cateruæ.
Quorum indigemus, da satis indies:
Peccare sueti si veniam damus

Iniu-

Iniurijs, in nos paterna
Copia item veniæ redundet.
Periclitantes rebus in asperis
Ne corruamus, subsidio veni:
Quin sede sperata locatos,
Eripe ab exitij ruina.

Ὁ Πάτερ ἡμέτερε· Φρεσὶν ἀγναῖς πρῶτά σ' ἰδῶμεν·
Σοὶ βασιλευόμενοι πρᾶτῳμεν, ἀ καὶ σὺ κελεύεις·
Δὸς τῶν πᾶσι χρεῶ· ἵλεως γένη ἢν τις ἀμάρτη·
Μὴ λίπ' ἀνελπίστis, ἀμμι ἐκ κακότητ' ἐρύσας.

Q Vi sedem tibi præpotente dextra,
O pater, super astra condidisti,
Tui numinis omnibus per orbem
Maestas populis procul coruscet.
Nobis sceptriger impera, beatæ
Largiens decus omne ciuitatis:
Ut ius non violant poli cohortes,
Sic & nos tibi pareamus vltro.
Quæ sunt quoq; die tuis alumnis
Necessaria, largiter ministra.

Dele

Dele debita nostra, quòd nec ipsi
Debitoribus imputamus hilum.
Ne perire finas tuos in alto,
Infanis miserè obrutos procellis.
Ac demum vacuis metu malorum,
Assigna bona sempiterna coeli.

Qui tibi, summe pater, sedē super astra locasti:
Fac, tua maiestas nostro quoq; luceat orbi:
Qui bene cuncta regis, rege item nos, maxime
regum:

Sic, veluti mentes supera, tua iussa patremus:
Præbe epulas, vestem, iectum, certamq; quietem:
Si mites alijs simus, sis mitis & in nos:
Quidquid erit, procul à nobis depelle pericli,
Ereptosq; malis in portum siste salutis.

Ω χρέτωρ ἡμῶν, ἔδραν σοι ἐν ἄσρασι τεύξας,
Σὸν κλέϛ ἐνδείξον πάσης ἐνὶ πείρασι γαίας.
Αὐτὸς ἀναξ σκήπτρω βασιλῆϊῳ ἄμμε κυβέρνα·
Ὡς σοι λατρεύομεν ἅμ' ἰσως ἀγγελιώταις.
Καὶ ὁὗς ἑπιχθονίοισιν ἐπ' ἡματι σῆτον ἐκάστω.

Συγ

Συγγνώμων γε γῆς, χ' ἡμεῖς συγγνώμους ἴσμεν
Μηδὲ κατὰ Φηλῆς δειοῖς ἀπολέσθαι εἰσότης
Βκ δ' αἰδῶς ῥυθῆσι πρόβρις αἰώνιον ὄλεον.

Qui super astra sedes, hominum pater unice
gentis,

Pande tui miserorum animis bonus abdita vultus:

Ambiguas scepro, rege, serua, corrige, mentes:

Qui mos cœlitibus, sic nos tua iussa sequamur:

Vnoquoq; die fragili da commoda vite:

Da veniam lapsis, ut nostrum quisq; alij dat:

Nec sine perpetuis vexatos castibus angi:

Morte sed ereptis seua, largire salutem.

Διὰ τρεῖσιν ἡρώων.

VNe, potens, sapiens, bone, rerū conditor, idem
Perpetuus custos, generis pater unice nostri,

Qui Deus in cœlis habitas super omnia tecum.

Ἀγαθῆτω.

Absit, ut ad statuas confictaq; numina, mentes

Aut oculos etiam, vocemue, manusue leuemus:]

Te solum, te unum veneremur pectore toto.

ΕΛΘ-

ΕΛΓΕΤΩ.

*Absit, ut atroci satana ditione premamur,
Incautos sicla dum fallit imagine pulcri:
Res vti dent sese, fidi tua iussa sequamur.*

Γεννηθήτω.

*Absit, ut hostili suasu mala quæq; patremus:
Quin ut pura cohors superum tibi semper obædit,
Sic tua nos etiam faciamus iussa parati.*

Τὸν ἄγρον.

*Nil horum, quibus hic opus est, ex hoste petemus;
Hostis enim pessum nos det, licet omnia donet:
Vitam qui dederis, dabis idem commoda vitæ.*

ΑΦΕΣ ἡμῶν.

*In te nos miseri graviter peccamus in horas:
Quas tibi propterea pœnas debemus, omitte:
Et merito malè de nobis ignoscimus hosti.*

Καὶ μὴ εἰσενέγκης.

*Porrò ades, ut ne nos vafri cacodæmonis artes,
Aut animi nostri furia, casusq; frequentes,
Præcipitent hinc in tenebras, in tartara caca.*

Ἄλλὰ πῦσαι.

*Deniq; quod satius nihil est, neq; certior est spes,
Sorâibus elutos, immunes cladibus, omni
Sinceros virtute, tibi nos siste beatos.*

Huma-

HVmani generis fator,
 VNus tecum habitans aurea fidera,
 Nostris ergò tui notitiam mentibus infere :

Tu rex : nos tua ciuitas :

Nostrùm quisq; tibi pareat heïc loci,
 Sicut iussa cohortes faciunt omnia cœlitum.

Da vitæ bona largitùs :

Clemens è tabulis creditor exime
 AEs nostrum, méritis sæpè malè & nos veni-
 am damus.

Quæ discrimina, quantaq̃;

Infestant miseros ! tolle pericula,
 Et nobis superùm iustitiæ secula largiens.

Ω πάντων γρέτωρ, μακράν ἑσπερ αἰθέρα ναίων
 Σὸν κῦδο καθαρᾶς φρεσὶ πηλὸν ἰδόντες
 Ἡπὸ ἄμμι γένε βασιλεὺς, σὸι δὲ ἄμμι πολίται
 Ὡς εἰς ἔρανίδα, χ' ἡμεῖς εὐπήθεις ὦμι
 Ὡν χρεῖω, πρὸ ἑκαστον ἑφημερῆισι κατ' ἡμᾶρ
 Ἰλαθ' ἴοσι τέκνοις, ἡμεῖς δὲ ἔνθλεις ἐσμεν
 Μή ποτε κινδύων κατὰ ποντοπόρων ἀέλαις,
 Πάντως τ' ἐξ ὀλέθρου ρυαθεῖσι δὸς ἀφθιτην ἄλβον.

B

κατ'

κατ' Ἰπιτομύ.

TE pater ut noxim, famuler tibi, gratiaq; praestem,

Da vitam, veniamq; meum aufer, & omnia dira.

Σ Ἐπεσοκωῶμεν πάντοδ', ὡς τέκνοις πένης.
Πάντων γδ εἰ, μάλισα δὲ ἀνθρώπων πατῆρ,
λαμπρῶς μάλ' ἄστροις αἰὲ ἐγκαθήμεν.

Ἄγιασθήτω.

Θνητοῖς ἐνείκας ἡμερῶν ὅσας γνώσεως.
Φώτιζε νῦν, ἐκ τῶν κάτω ἐν ὑψόσῃ.
Ἀρξέντες εἰσορῶμεν ἀρχηγὸν γένος.

Ἐλθέτω.

Βασιλεὺς ἡράπιδος, οἰκοδεσπότης ὅλων,
Πόλεως πολίτας, τῆς ἀνωθι, γησιῶν.
Ἡμῶν δ' ἕκασον δεξιᾷ σε ἐγγράφοις.

Γενηθήτω.

Πᾶσαι καθὼς Φάλαγγες αἰ κατ' ἔρανον.
Κραίνουσιν αἰεὶ σοι δεδογμέν', ἀκρεβῶς.
Ὅτι ἡμεῖς τρέπομεν τοιόνδε πρὸς ἡμέσῃ σοι.

Τὸν ἄρτον.

Πλάσας τὸ ῥόσον σῶμα, μὴ γλίχρως πόρρις.

Ἐδητῶ.

Βδητιῷ, εἶματ', οἶκον, ἀλλὰ πάνθ', ὅσων
Δεόμεθα σφόδρ' ὅππ' χθονὸς πανάθλιοι.

Ἄφες.

Καὶ τοῖς ταλάντων μυρίων ὀφειλέταις,
Πάντ' ἐξάλειψον ἐκ πλακῶν ἡμεῖς πάλιν
Ἀφίερμα ἄλλοις εὐμυρεῖς τὸ πᾶν χρεῖθ.

Καὶ μὴ εἰσενέγκης.

Ἐπεὶ δὲ δευὰ πανταχῶς θνητῶν γένοι
Μονορχὶ πάντα, χεῖρ' ἑσέειρ ἡμῶν ἔχοις,
Μὴ καθυθώμεθ' ἐν βίῃς τρικυμῖαις.

Ἀλλὰ ῥῦσαι.

Ἄτας ἀπάσας ἐκποδῶν ποιούμεθ',
Ἀγνῶν δὲ ἀμμῖν ἐν νόων ὀμηγύρεθ',
Σ' ὑμνοῖς γεραίρεν εἰσαιε πρηνολοίσις.

Χοριαμβικόν, τρίκωλον, τρίσσοφον.

Ασρων ὀνάετα, ξυγχιήης ὑμετέρας πάτερ
Τὰ πρῶτ' εὐχομῶν ἄυσον ἐνὶ φρεσὶν
Σῆς σμηνῶ φλόγα γνώσεως,
Κ' εἰς ἐς σῆς πόλεως θες βασιλεῦ· σείο δ' ἐπιστολαῖς
Πειθόμεθ' ὅππ' γῆς, ὡς τειν εἰσαιε
Πείθοντ' ἔργηνοιο νόες.

B 2

ἄ

Ὁν χειρῶν χηνοῖσι, πάντῃ δίδα· εἰ δὲ τις ἤλιπεν,
Ἰλασθῆτι, καθὼς κ' ἀφίειλιν χεῖρῃ
Τετραῖς ἀδικήμφοι.
Κινδύως ὀλέθρα αἰνομόρων τῆλε ἀπεργάθοις,
Ἡμᾶς ἐξ ὀδυῶν πάμπαν ἀποχράθων
Ἰεθὺς εἰς μακάρων χοροῦς.

Δίκωλῃ δίσροφῃ διὰ τριμέτρα
καὶ διμέτρα.

Q Vi fiderum sedes supra orbes aureos
Princeps, & omnium pater,
Benignus esto, detegens petentibus
Os numinis sacrum tui:
Sceptro rege & tuere nos rex, hostium
Aduersus impias manus.
Coeli cohors obtemperat semper tibi,
Nos æmulemur cœlites.
Queis est opus nobis alendo corpori,
Da cuiq; nostrum largiter.
Ignosce mitis indies peccantibus,
Ut nos alijs ignoscimus.
Ne continentum prorsus obrui sinas
Periculorum fluctibus,

Sed

Sed expedi nos omnium metu, pater,
Certam salutem largiens.

Δισίχῳ.

Γνωσον, πάτερ, δός, καὶ πόλιν, κ' εὐπείλιον
Τρέφ', εὐνόει, σήριζον, ἔξελε κακῶν.

Δια πτεράσχηον ἠρωικῶν.

Qui nobis pater es, qui rex es, & omnia nobis,
Quae possunt bana vel verbis, vel mente no-
tari,

Qui vi, qui bonitate tua supera, infera complex.
Qui tibi fixisti solium super ardua caeli.

Ἀγαθήτω.

Quae tua, quantaq; sit maiestas, nemo, nec ipse
Norint siderea mentes; nos exuta limo
Ima cohors, penitus caeci, tu pectora clemens
Qua so tua, lucis radijs humana serenes.

Ελθέτω.

Rex inuicte, tui constant sine limite fines,
Es tna cuncti habitant intra pomariareges.

B 3

205

Nos tibi iuratos sceptro rege presul, eodem
Iustitia vindex rigidos compesce tyrannos.

Esuy. Intra.

In caelo genij, faculae super astra perennes,
Non violant in re minima tua iussa: tibi & nos
Repentes quoq; in hac fragili compage, per omnes
Officij patres (sex apem) parere, velimus.

Est sua mens, etiam sunt cuiq; in corpore sensus:
Hi male ne pereant, cure sit, & illud habendum.
Da pacem, patrie q; patres, viresq; per ortus,
Da nudis vestesq; domosq; alimētūq; largē.

Nos noxas noxis miseri cumulamus in horas,
Aeternum miseri, nisi nos tua gratia saluet:
Tu, pater, expungas, tibi quae debemus, & ipsi
Quae nobis alij debent, expungimus ultra.

Mnd. et cetera.

Et quia mortales mala millia circumvallant,
Et paria emergunt medio de pectore nostro,
Ne nos noxa domus forisve pericula perdat,
Fulci nos, & cuncta manu de pelle porrent.

Alia pōt. ay.

Deniq; da, dubys reiectis atq; caducis,
Prætereaq; omni vitiorum labe remota,

Da,

Da, qua pollicitus pura te mente professis,
In cœtu superùm renouata premia uitæ.

Ὁπ σὲ ὄϊ.

Annue, summo pater: tu rex es, & arbiter aui.

Tu solus dominus, tu summa potentia rerum:

Tu lux, tu tibi sol, tu nobis temporis auctor,

Nulla tuū numeras regni, neq; seculi, nec annos.

Δισίχων

Σὲ γνώω· θεράπων τεός εἰμι· σοῖτε πίθοιμι·

Δός σποτ' ἀγνώστῃ φόβος κ' ἡμῶν ἀλάλοισ.

Πάνσοφς, παντοκράτωρ, δεσπότην κούρανε πασῶν,

Τῶν ὄντων τε πατέρ τε, κυβερνήτα τε, φυλάχ τε,

Αὐτός τ' ἐν παντέσιν ἐών, ὡς πάντα σώζων,

Ἀσφῶν ἐναετής, αὐτῷ τε νεώς σοῖ ὑπαρῶν.

Ἀγιαδίτην.

Πρῶτην ἔφυ, ἔδδ' εὐκρίτερον ἢ κεν ἄλλο χροῖται,

Ἡ ἀγαθῶν δεχθῆν ἐν ἰδωμῶν, ἠδὲ τελευτήν.

Τῆτ' εἶπ, σὲ ὅταν καθαρῶς προαπιδεσθῆν ἰδωμῶν,

Πάντων ἡλίον φαέων, σὺ δὲ γ' ἄρα μὲν φαίτη.

B 4

ΕΛΓ

Ἐλθέτω.

Ἰδοι, παῖτερ, βασιλεὺς ἡμῖν καὶ δεσποτὰ πᾶσι,
Ἡμεῖς σοὶ φίλα τέκνα γινώμεθα καὶ πολιῆται.
Ράβδω νητρεκίης πιστοῖς ἐς ἀγῶνα ὁδήγαι,
Δυσμάρτων δὲ ἴλας ῥοπαλῶ κατεάξον αἰκεῖ.

Γενηθήτω.

Ουρανίδαί μάκαρες, νόες ἄφθιτοί, αἰὲν ἀμειψιοί,
Ἐὺ καὶ ὀπισμαδύως σὸν ὀπικραίνεσιν ἐέλδωρ.
Ἡμεῖς δὲ χθόνιοι, θνητοῖς ἐνὶ σώμασιν ἤπης,
Ἐνθάδε θεωεσίας καὶ τοὶ τελευτῶμεν ἐφειμάς.

Τὸν ἀετὸν.

Ἀμμὶ δίδε διψῶσι πόσιν, πῆνῶσιν ἐδοχτῖν,
Εἰματὰ γυμνοῖσι, προσέπινε γέγυθ, ἀλλὰ δ' ὄσων χρεῶ,
Εἰρήνῃ πολυεύκλειον, ὑγείαν τ' ἀγλαόμορφον,
Καὶ πολυτίμητον Φιλίαν, καὶ ἀνακλῆς ἀγαυῆς.

Ἀφες.

Μυρ' ὀφείλω πολλ', ἀποτίσαι δὲ γὰρ ἔχω σοι,
Οὐδε σωθεῖη τις ἂν, εἰ μὴ ἤπιθ' εἰς
Ἀμμὶ ἀεὶ συγγνώμης τέκνοις, πατέρ, ἠνίδε καὶ τοὶ
Συγγνώμῃν ἔχομεν μεγάλα βλάψασί ποθ' ἡμᾶς.

Καὶ μὴ εἰσενέγκης.

Πάντα μὲν ἀνθρώποισιν ὀπί' ἕξου, ἤτοι ἀπ' αὐτῆς
Κιθόληε φύσεως, ἢ τ' ἐνδομύχε κακότηθ,
Ἡτ' ὀπὲ δυσμάρτας ἐχθρῶν, σὺ δὲ πῆλ' ἀποπέμψον
Πιεριστῶδες σφαλερῆς, ἐνὶ θεινοῖς ἀμμῖν ἀεήγον.

Ἄλλω

Ἀλλὰ ῥῦσαι.

Τούχατον, ἐρανήν νικητὰς εἶπον δρωγῆ
Παμμιάρες μοίρας καὶ πανθόδαπῶν κακοτήτων,
Αὐτοτελῆ μακάρων κατ' ὀμήγεριν ἀγγελιωτῶν.
Γηθοσώλιω φέρ' σοι, σὶ λατρεύσασι φέρ' αἰών.

Ὅπ σ' ἔστιν ἡ βασιλεία.

Σεῖο δ' ἄπερ τ' ἀρχῆς ἀρχὴ' εἶν, ἄτερτε τελευτῆς.
Σὺ κρατεῖς πάντων, χωρὶς σεῖ' ἰχθὺς ἔδεν.
Τύνη δ' αὐτοφώως καθόλα κλέθ' ἀφθίον αἰεῖ,
Πάντα καταυγάζων Φαιδρύνεις ἀπλέτω ἀγγλῆ
Λιμήν.

Πάτερ ἡμῶν.

Ημῶν ἐσθλὲ πάτερ, χριστοῖς ἐνὶ ἀσρασι ναίων,
Τ' ἔνομά σου πολῦτιμον αἰεῖ, καὶ πότιον εἴη.
Εἴης ἄμμι μόν' βασιλεύς, λαὸς δὲ τοι ἡμεῖς.
Δὸς δ' ὀπιτηδείων ἄλις ἡμῖν, τῶν γὰρ ἀνάγκη.
Ἡμεῖς δυσμάρτεσσι, σὺ δ' αὐτὸν σύγνωσι καὶ ἡμῖν.
Μηδὲ τί' ἐν δεινοῖς ἀρδῶν ἀπολέσθ' ἐάσης,
Πάντας δ' ἐξερύσθας ἀπ' αἴτης ἀλγοσιθύμα.

B 5

τετ

Τεμετροι. ὑπερκατάλητοι.

Pater supreme noster, architecte rerum,
Fac mente tota cognitum sancte colam^o:
Princeps rege & tuere nos, tuam cohortem.
Tibi coelites parent, & ipsi pareamus.
Alimenta nobis destina, quibusq; egemus.
Ignosce cuiq; , quisq; cum veniam det hosti.
Hinc vniuersos præpotens repelle casus.
Da vindicatos à malo bonis potiri.

Κατ' Ἰππομύ.

Σὲ νοίλω ὑπὸ σὶ εἰλω σ' ἐνὶ πᾶσι πηδοίμω
Ἐκ θείφας, αὐγλῆς, βαυγίσας τ' ἀμμεσῶσας.

Πόττε ἡμῶν.

Omnia qui prestas, rerum pater vniuersitati,
In arce princeps qui sedes superna.

Αγία

ΑΥΑΘΗΤΩ.

De te sunt tenebra nobis, nisi luce nos ab astris
Lustres tua, ut te ritè nouerimus.

ΕΛΘΕΤΩ.

Vt pater es, sic es nobis bonus imperator & rex,
Nos scribe seruos tuæ cohortis.

ΤΕΥΝΗΤΩ.

Sicut caelicolum parent tibi flammeæ phalanges,
Et nos cauci pareamus aquè.

Pelle inimicitias, morbos procul, & turbas, & exses,
Da pallium, casam, dapes salubres.

ΑΦΕΣ.

Quæ tibi debemus dele è tabulis talenta: namq;
Suuas remittit quisq; debitori.

ΜΗ ΕΙΣΤΕΥΕΥΧΑΣ.

Cum varijs dirisq; modis miseri periclitemur,
Ne quos minaces obruant procellæ.

ΑΜΑ ΠΥΣΑ.

A damnis potius simul à vitijsq; vindicatos
Bea pater salute sempiterna.

Ὅτι σου δῖνο

Vertice stellarum gestans diadema luce candens
Dextraq; sceptrum, solus unicus sol.

Sena-

Senaryj.

SEdens in arce siderum, pater, doce,
Quod es, quod vnicus, potens, sapiens,
bonus,

Sis imperator, nos tua vt simus cohors.

Tibi pareamus non secus, quam cœlites:

Alimenta fluxo largiter da corpori.

Nos hostibus, tu mitte nobis debita.

Ne nos perire fluctibus ponti finas.

Sed liberatos è malis, cœlo bea.

Ανακρῶν τετον.

Mερόπων πατὴρ ἐν ἀστροῖς
Μεγαλάνυμθ' ἤμοις

Ἰλεως τὸ πᾶν διοικοῖς.

Πείθοιτό σοι ἅπαντες

Ζωοῖς τροφῶν π' ἀράχθ'

Σύγνωθι δ' ὡσαυτ' ἡμεῖς.

Δεινοῖσι μὴ πέσωμεν.

Μετὰ σοῦ δ' αἰεὶ βιώμεν.

Ανακρεόντιον.

NOster parens in astris:
 Tua fama prædicetur.
 Rege vniuersitatem.
 Tua lex ubiq; fiat.
 Ale liberalis omnes.
 Ignosce, sicut ipsi.
 Euolue nos periclis.
 Fac omnibus beatos.
 Tu rex potens, decorus.

Χοριάμβοι.

AΝΘΡΩΠΩΝ ΓΗΕΑΣ ΗΠΙΟΦΡΩΝ ΠΑΤΕΡ,
 ΎΨΙΣ' ΕΝΑΕΤΑ ΕΡΑΝΙΣ ΕΪΔΕΣ,
 Η ΦΗΜΗ ΚΡΑΤΗΣ ΣΕ ΜΕΓΑΛΩΝΥΜΟΝ
 ΓΝΩΘΕΙΗ ΚΑΘΑΡΩΣ ΠΑΣΙΝ ΕΝ ΕΘΝΕΣΙ
 ΤΡΑΪΦΟΝ Γ' ΕΝΔΥΚΕΩΣ, Ω' ΑΝΑ ΠΑΓΚΛΥΤΕ,
 ΑΣΞΕΣ ΘΕΑΠΕΣΙΑ ΠΑΝΤΑΣ ΕΝΙ ΠΟΛΕΙ
 ΣΟΙΓ' ΕΥΠΗΘΕΣ ΕΙΣ' ΕΡΑΝΙΟΙ ΝΟΣΕΣ,
 ΩΣ ΠΗΤΩΜΕΘΙ ΣΟΙ ΚΑΜΜΕΣ ΔΠΙ ΧΘΟΝΟΣ
 ΔΟΣ ΣΙΤΟΝ ΤΕ ΠΟΣΙΝ Σ', ΕΪΜΑΤΑ ΚΗΙ ΔΟΜΩΣΙ
 ΟΙΚΕΪΝ Σ' ΗΣΥΧΪΩΣ ΚΗΙ ΝΟΜΪΜΩΣ ΠΟΛΙΝ

Συγγνώ-

Συγγνώμῳ τις ἔχῃ τῶν ἐτέρων, σὺ δὲ αὖ
Συγγνώμῳ ἰκέταις εὐνοέων ἔχοις.
Καὶ δεινοῖς ἰλεως ἄμμι παρῖταζο,
Μὴ πλήθει χαλεπῶν ἐξαπολώμεθαι
Μᾶλλον δὲ ἐξερύζας τῶν ὀπιγνῶν,
Ενδειξὸν μετόχως τῶν ἐνὶ θρανῶ.
Ἀμῶ.

Διὰ μονοστίχων τριμέτρων.

SVper astra coeli qui sedes, rerum pater,
Sostende te mi: cognitum sancte colam:
Sim cuius vnus ciuitatis regia:
Vt coelites, sic ipse paream tibi:
Largire, quorum vita semper indiget:
Culpam remitte, iniurio veniam dedi:
Nec in his perire me finas periculis:
Sed clade pulsa, pande vitai fores.

Qui tibi firmasti solium, pater, aureis in astris,
Regisq; solus vniuersitatem,
Lux sine principio, sine limite, supplices rogamus,
Te cuiq; pura mente da videndum.

Omni-

Omnipotens cum sis, idem bonus, imperator esto,
 Ut optimo sub rege militemus.
O hominum si sit virtus ea, pareamus ultro,
 Ut innocentes cœlitum caterua.
Suppedita cœlo largè, quibus hac caduca membra,
 Per singulos dies, redintegremus.
E tabulis culpas dele, quibus undiq; scatemus,
 Ut saepe nos ignoscimus malignis.
Te vada sulcemus ponti benè dirigente clauum,
 Ne fluctuum vi prorsus obruamur.
Exutos vitijis pœnisiq; , age, redde sempiternæ
 Cursu secundo porci salutis.

S A P P H I C V M .

TE, pater, solum venerer, gubernas
Nos tuo sceptro, tibi pareamus,
Cœlites cura tua sicut omni
 Iussa capeffunt.
Pasce nos largè, veniam malignis
Ut damus, sic, da veniam, pericli
Quicquid est, longè remoue, beatos
 Exime noxis.

Σ Α Π Φ Ι Κ Ο Ν .

Σ Εἶο πρῶτον, πάτερ, ἐνυὺ κῦδος
ἠπίας ἡμεῖς βασιλεῦ κυβέρνας,
ὄμην ἐνπέθεῖς, καθάπερ πάναγχοι
ουρανίωνες·

Αφθόνως δμῶας τρέφε πᾶν κατ' ἡμαρ,
δός τε συγγνώμην, δίδομην γδ ἡμεῖς·
Ἐξελοῦ δεινῶν, κακίῶν τε ῥύσαι,
καὶ μὲ σώσασαι.

A lme pater, Deus es: rex es, nos urbis alumni:
Nos ale: da veniam: seua exige: redde salutē.

Διὰ τρισίχων.

Π Αντοκράτωρ μερόπων γρεᾶς κλισία τε πάτερ τε,
Ναίων δαδιφόρων ἄσρων ὑπὲρ ἰσθ' κέλευθα,
Ἐὶ καὶ πᾶσι πάρεοσι, καὶ ἐνθάδε πάντα φυλάσσεις.

Αγιασθήτω.

Ἡμῖν ἀπερσῶν καὶ ἀμύθητον φάθη οἰκῶν,

ΑΥΤΗ-

αὐτοφῶς, αὐτοὶ καθαρῶ νοὶ ὡς σε ἰδῶμι,
εἰς φρένας ἡμετέρας ὀλίγας ἀπινθήρας ἰάλλοις.

εἰλήτω.

σκήπλω σᾶ μιαιῶν ὅσα φύλα κατάγυε φάτων,
πᾶσιν ἀλεξίκακος σῆ πσεύσιν ἰωῆ,
ράβδω ποιμνικῆ οἶον ἴθιβε φάλαγγας.

γενήθτω.

λάτριας ἀψύχας ἐνὶ σαῖς σήριξον ἐφελμαῖς,
ὦς, καθάπερ τελέως πείθῃσὶ σοι ἐργαίωνες,
καδδωατὸν χ' ἡμεῖς σὺν ὤρῳ ἀπήθεες υἱοί.

τὸν ἄρτον.

ἀλλ' ἐπεὶ ἐκ ῥόστων μελέων δέμας ἀμμιν ἐπήξας,
πέμπε τροφῶν διψῶντί τε καὶ πηνῶντι ἐκάσῳ,
ἀλλὰ τε δρὸς, τῶν δ' ἐπι βροτοῖς χρεῖα καὶ ἀνάγκη.

ἀφες ἡμῖν.

καὶ σὺ δίκαιος ἔων, πάτερ, εἴχῃ ἦτον δὲ ἐπιεικής,
ψῆφον λισομύμοισι τίθῃ συγγνώμονα τέκνοις
καὶ γὰρ ἐς ὑβριστὰς πελόμεθα' ἐλεήμονες ἡμεῖς.

μηδὲ εἰσενέγκης.

μητ' ἰδίαις κακίαις, μήθ' ὑβρεὶ δυσμυρεουώτων,
μητε τύχαις θνητῶν, μήτ' ἀν κακοδαίμωνος ὀργαῖς,
μητ' ἐμὲ, μήτ' ἄλλας δεινῶς δολιλέαδ' εἰσότης.

ἀλλὰ ῥῦσαι.

μᾶλλον δὲ ἐξερύξας πᾶμπαν κακότητος ἀπάσης,
ἐκ νεκυῶν ἀνά τε σήξας, σοὶ ἄμμε σωοίκας
τῆς σῆς ἐργαίης δεχῆς ἀπόδειξον ἐπόπτας.

ε

Διά

Διὰ ἑξαμέτρων ῥεσίζων.

ANte ego lucanus postquam multiplice
cura
Frustra animi vires tentavi pluribus horis,
Dehinc melius sperans, ad vota precesq; re-
curro.

*Summe pater generis nostri, qui sidera supra
In caelis habitans, nutu regis omnia solus:*

Qui sceleri pœnas, virtuti præmia ponis.

*Sic tua maiestas illustret pectora nostra,
Ut te nouerimusq;, & pura mente colamus,
Non aliunde boni quidquam pacemq; rogantes.*

*Sicut pastor oues, sic nos rege sceptriger orbis,
Auferat in noxas ne quemquam deuius error,
Neu voret immani miseros fera bellua victu.*

*Semper ut officium faciunt ab origine prima
Cœlestes animæ, fac ut mortalibus orti,
Quod fieri possit, sanctè tuâ iussa sequamur.*

*Quando domum donas animæ cuiusq; paratâ
Membrorum fragili textu; prout usq; necesse est,
Hanc etiam sartam tectam conserua alimentis.*

*Et quoniam (nec enim rerû quid constat in imo)
Labimur, inq; dies, vti nos ignoscimus hostis
Sic neq; difficilis nostras expungito culpas.*

Adfere

Adfere nos, ne quem turbati pectoris aestus,
Non artes dirigenij, non feruidus hostis
Funditus evertat, non vita mille pericla.

Quin age, nos, qua spe sola breue degimus auit,
Sordibus elutis, depulsis tristibus Atis,
Iustitia vera dona, caeliq; salute.

Tu pater es, tu rex indulgentissimus, idem
Omnipotens, uni tibi maxima & optima parent,
Solus & omne iubar supra tua gloria fulget.

Πρώτης ἀπ' ἀρχῆς τῆσδ' ἀρχῆς πέρασθαι
Κόσμον κρατυῶν πανσοφία νοῶς,
Πάνσεπθαι εὐχολῆσιν ἡμῖν,
Ω πάτερ ὀνόματις ὀλύμπια.

Ἀγιασθήτω.

Ἐκ τῶν ἐν ἀστροῖς ὑψόθι, καὶ πάλιν
Ἐκ τῶν ὑπὲρ γῆς, σὸν κλέσθαι ὀίδαμθα
Ἡμῖν δὲ δειξείας σεαυτὸν
Τραυτότερον περὶ πῆδεσσι γῶνασθαι.

Ἐλθέτω.

Μακρὰν ἀπεύρξας δυσμερέων βίαν
Σκήπτρῳ δικαίῳ, πάνθ' ἰλεως ἀνάσθαι,
Ράβδῳ πατερῶα κ' ἄμμες ἄξασθαι
Ἐἰς ἀγυρὴν πόλεως δικαίας.

C 2

Γαλ-

Ἐλθέτω.

Θνητοῖς καθ' ἑσθουῶ παγχάλεπον πέλι,
Ρᾶον δ' ἀμαρτεῖν· σὺ δέ σοι αἰψά κεν
Πειθόμεθ' ἡμεῖς, ὡς ἔσσαι
Σ' ἰλαίδες ἐραυιδᾶν πίθοντο.

Τὸν ἄρτον.

Αἰτῆμιν ἄρτον, κοίρανε καὶ πάτερ,
ὧν δ' ὄσι χρεῖά πᾶσιν ἐπὶ χθονός,
Πάντη ταλαιπώροισ πόριζε,
Αμμι οἴεσθιν ἄρισε ποιμῆν.

Ἀφες ἡμῖν.

Θνητῶν δ' ἐπειδὴ πᾶν γένος ἤλιτεν,
Ἡμεῖς δ' ἀλιτροὶ, μῆνιν ἀνεῖς ἅμα.
Σύγγνωθι, συγνώμην τις ἡμῶν
Πολλάκις ἀντιόκοις ἔδωκεν.

Μηδ' εἰσενέγκης.

Πάντας πέρι μυσία πανταχῶ
Πολλοῖς ταλάντοις δευὰ καθημέραν
Τῷ δ' αἰλεξητῆρ παρελθῶν
Δμωσὶ περίσυσσ, μὴ πέσωμεν.

Ἀλλὰ ρῦσαι.

Ἀτῆς δὲ μάλλον πᾶν γένος ἐυμνήης
Ἡμῶν ἀπῶσον· σοὶ δὲ πεποιθῶσι
Ζωῶν, ὑπέσσης γὰ τέκνοις ὡς,
Λίδιον ἔσθ' σοι διδοίης.

Pater

Pater supreme, numen edoce tuum :
 Rege nos cohortem obœdientium tibi :
 Nos parce, nobis parce, ne nostrum finas
 Perire quemquam, quin tuos cœlo bea.

Ω Πάτερ ἰσθι θεός, καὶ ἀνάξ, σοὶ λάτρευς ὠμλῶ
 Πέμπτι τροφῶν σύγνωθι καὶ ἔκβαλε, κ' ἄμμε
 στίωσον.

Alme pater, qui templa colis fulgentia cœli,
 Solus item tecum nec minus ipse habitas.

Ἀγιαθήτω.

*Dia tuae mentis nobis mysteria pande,
 Ut te quisq; sibi nouerit esse Deum.*

Ἐλθέτω.

*Ut superum paret studio tibi turma perenni,
 Sic quoq; malimus nos tua iussa sequi.*

Τὸν ἀγρον.

*Nos, uti vis, panem petimus, tu largiter addis
 Omnia, in hac vita, queis opus est, hominum.*

Ἄφες.

*Et quia aberramus, si nos ignoscimus ulli,
Et nobis venia sepè reclude fores.*

Μηδὲ εἰσευέγκης.

*Multa petunt nostram dirarum millia vitam,
Præsidio, miseri ne pereamus, ades.*

Ἀλλὰ πῦσαι.

*Quin potius pœnis, & culpa labe remota,
Fac solida nostrum quemq; salute bees.*

Senarij.

TE nouerim, tu me regas, tibi obsequar:
Ale me, miserere, me è periculis bea.

Senarij iambici ἰαμβιακοί.

TE nouerimus, nos regas, tibi obsequamur,
Ale nos, miserere, fac è periculis beatos.

Ai

Δι' ἡρώων.

Πρωτὸν ἔων ὑπατός τε πατήρ, ὑπὲρ ἀστέρας οὐκῶν,
 Σὸν κύνισον αἰεὶ ἔσω κλέσθ' ἠδὲ μέγιστον·
 Σὼ σκήπτρῳ χαρμέντι πατρῷῳ ἄμμε κυβέρενα·
 Ὡς νόες ἐραυιδᾶν, ἔτῳ πειθόμεθα καὶ σοί·
 Πάντα τρέφῳν, πῶς ἐχὶ καὶ ἡμῖν πάντα πρῶτα·
 Ἡμῖν συγγνώμων σὸν ἀπ' οὐδοῖσι γένοιο·
 Μηδὲ λυπολώμεθα, καὶν τρισμύρια δειν' ἐπορεύσῃ·
 Ἐκ δὲ κακῶν ὀπίσσω πρῶτα σοί γε σωθείμεν.

Πάντων πάτερ, χ' ἡμῶν, ἔδραν ἔχων ἐν ἀστροῖς,
 Μέγιστος ὢν, κύνιστος ἄμμι πᾶσιν εἷης·
 Ἡμεῖς πολῖταιί σου, ἀναξὶ σὺ δὲ ἠπιόφρων.
 Πειθόμεθ' ὡς οἱ ἐν ἐραυῶν τεαῖς ἐφειτμαῖς·
 Τροφῶν κατ' ἡμαρ, χῶπόσων χρεῶν, πρῶτα·
 Οὐ νηλέεσσιν ἄμμιν ἴλεως γένοιο·
 Μηθεὶς ὅλοιτε τῶν κακοῖσιν ἐμπεσόντων·
 Εὐί σοι δὲ δὸς ζῆν πημάτων ἀπαλλαγεῖσιν.

Γνωσθῆς ἐμοὶ σκηπτεῖσθ' ἴσθι σοὶ πειθόμεν·
 Καμὲ τρέφοις σύγνωθι καὶν κακῶν σώωσον.

Διὰ δισίχων ἠρώων.

PRIME pater, super astra habitans in sede su-
prema,
Fons veri, fons iustitia, fons pure salutis.

Ἁγιαθήτω.

Fac tua maiestas, augusta per omnia secla,
Non nisi sincera in terris pietate colatur.

ΕΛΓΕΤΩ.

Quem vasti regemq; patremq; agnoscimus orbis,
Pande tuis etiam in castris tentoria nobis.

Γενθήτω.

Vt superum mentes tibi parent quolibet auro,
Nos etiam simili studio tua iussa patremus.

Τὸν ἀετον.

Suppedita nobis alimenta, & commoda vita
Cuncta, quibus nos in terris vis ipse fruiscei,

ἌΦΕΣ.

Et quia non peccare, nec est hac nostra facultas,
Da veniam, quandoq; & nos ignoscimus hosti.

Μὴ εἰσευέγχεης.

Sunt in quoq; hominum, ex alijs, à sorte maligna,
A Belia, mala: quod sit eunq; auerte malorum.

Ἄλλὰ

Ἀλλὰ ῥῦσαί.

*Exolitis potius diris, quacumq; fuissent,
In solidam vitam reduces fac viuere tecum.*

Ἄλλως κατ' ὀπτομυλί.

Π Ἄν ἄγιον
Βασίλεια
καὶ εὐκείθρα πολιτῶν
Σίτθ
Συγγνώμη
Βασιανισμός
ῤύσις ἀπ' αἴτης.

Maiestas,
Diadema paternum,
Concio parens,
Hæc bona,
Spes veniæ,
Constantia,
Meta salutis.

ALIA, PRECIBVS PROXIMA,
quæq; ad pietatem in DEVM faciant plu-
rimum, si quis ijs hoc fine
vti velit.

Πάντοτε χαίρετε
ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε
ὅτι παντὶ εὐχαριστεῖτε.

Dicam, quæ fieri (neq; pugno) posse negaris:
Sed facere anniti Paulina voce iubemur:

C 5

CIII

Cum tamen ipsa viris sanctis nimis ardua res sit.
Ne cor edis cura, neq. des precordia dira
Tristitia, quod qui faciat per se ipse peribit:
Sed pete sancta, quibus viuas, tibi gaudia caelo,
Noctes atq. dies quorum licet vsq. potiri.
Latitia fons est, è quo lata omnia manant:
Ex hoc oceano se flumina mille salutis
Effundunt vena sedato in corde perenni:
Ardua speratam sic per certamina laurum
Depulsi valeas victor mæroris apisci.
Sed quia mortales tamen hic hæremus in imo,
Accipe, quid iam nunc facias: ascendere votis
Est licitum cuiuis, & nostrum quisq. velimus,
Ad genitorem vnum, qui tota mente rogatus,
In terris veniam, sedem largitur in astris.
At precibus multis opus est, quæ nullus omittas,
Donec in hoc ævo vita suspiria ducis.
Promite preces, geme, suspira, ser lumina sursum,
Pande manus, inflecte genu, mens pulset olympū:
Horum quoq. modo fueris sat ritè precatus,
Quod facis officium, voti pater instar habebit,
Fecit & ille Deo, qui sanctè munus obiuit:
Et somnum Deus in votis, & somnia censet.
Porrò quisquis habes grates, & voce profaris,
Cui nisi qui nobis est & pater unicus & rex,
Vnius implesti tres partes muneris omnes,

QUAN-

Quando alacer totus noua vota ad sidera mittis;
Nam quid sanctius est, quam qui bona fundit in
omnes, (men?)

Huic animum memorem prestare, & pangere car-
Et facile est: quando nobis caelo omnia rident.

At rerum misera est facies, & tristia cuncta:
Tum quoq; (nam quid agas?) ipsi praeconia dices:

Nam sapiens bonitas nil praeter commoda donat,
Et mala visa nouos homini commutat in usus,

Si iucunda daret nobis, & suauia semper,
Praecipites lapsu celeri rueremus in orcum.

Adde quod arumnas descripto limite finit,
Et fractos animos recreat caelestibus auris.

Deniq; transacta post tot discrimina uita,
Casibus exemptos, & retro carcere lethi,
Aeternum iubet esse sua nos luce beatos.

Α Α Λ Ω Σ.

Non est futurum, ni potente dextera
In hac profunda valle, dumis obsita,
Omniq; luce destituta coelitem,
Per asperas, per arduas, per lubricas,
Per auias, per impeditas femitas,
Te magnus ille noster, & clemens pater,
Ducat

Ducat, reducat, sospitet, custodiat.
 Quin fiet ille quando vult & efficit,
 Ut omne latus ipse tempus exigas,
 Passim dolore septus & molestia,
 Nil sentias doloris aut molestiæ:
 Ut absq; voto ne relinquant horulam,
 Sed nocte dicas & preces interdiu,
 Supplex parentis optimi petens opem.
 Ut mente tota gratias lætus feras,
 Sive in quieto nauiges felix mari,
 Seu spe sine, altis pendeas in fluctibus.
 Nos dimicemus: arbiter pugnae sacram
 Dat prælianti, segnibus palmam negat.

Α Δ Δ Ω Σ.

Οτι δει εν παντι ευχαρισειν.

ET decet, & fas est, & sanctum, qualibet hora,
 In densis tenebris, in clara luce diei,
 Sem nos lata manet sors, siue aduersa molestat,
 Moribus antiquis ut eunt humana vicissim,
 Non fremere aduersum nostri decreta parentis,
 Impia quod faciat scelerata mente propago,
 Ut se præcipitent volucris sub tartara lapsu,
 Vnde iterum nemo superas emeris ad auras.

Ipse

Ipse igitur, mihi si saltem mediocria dones,
 Summe parens, hilaris, tranquillo pectore, nunquã
 Desiero tibi pro meritis depromere grates.
 Sin mihi decreris malè grata atq; aspera fata,
 Sic etiam lacrymans pangã tibi carmina: nam vel
 Reddes gaudia certa, nouis vel viribus auctum
 Deniq; sperato vitai sine beabis.

ΚΤΡΙΕ ΣΩΣΟΝ ΗΜΑΣ,

δοτοδύμεθα.

Intempesta nocte agitur per carula ponti
 Parua ratis, turbant ex omni parte procella:
 Nec mihi, nec cuiquam spes est super vlla salutis,
 Iamq; adeò rapidus vortex simul hauserit omnes,
 Ninos Christe inues, nobisq; expurgitus adsis.
 Tu potes oceani sauos compescere fluctus:
 Tu potes undisonos boreæ sedare furores,
 Siue velis verbo, nutiue, vel indice dextra.
 Nos contrà deuincta cohors tibi tot benefactis,
 Ex animo vereq; sumus seruire parati.

Ἐπὲρ ἀφείσως ἀμαρτιῶν.

VT miseri sumus è miseris, ab origine prima:
 Nam simul occidimus cuncti, si lege seuera
 Cuiq;

Cuiq; suo statuas iudex pro crimine pœnam:
Verum te penes est venia quia copia, tu nos
Seruatos animo clementi viuere malis,
Quando etiam pridem nos culpa pœnitet omnis,
Et sacra mactata est pro nostra victima vita.
O mihi iam veniaq; data multa q; remissa,
Ne canis ad vomitum ceu fœdus foris recurram,
Ipse tuo posthac nostras rege numine mentes:
Te sine nulla hominum vires, spes nulla salutis.

Επι σὺ ἐγείσω καρδίαν, καὶ με κτανῆς.

EAs non esse mihi fateor sub pectore vires,
Quis opus est homini misero iam rebus in ar-
Ni iubeas, ut te solo, te nitar & vno: (Etis,
Quam quia das menti, quoq; fulci & cœlito auge.
Tunc, etiam me si videaris tollere vita,
Non minus hic expes in te spem figere coner.
Nam neq; me perdes; quin si me occideris, idem
Eandem continuo reddes bonus ipse salutem.

DA PACEM.

Tenuia sunt hæc, qua perimus, sed opus tamen
Ad diluendas nonnihil molestias: (is est,
Da

Da quibus hos, à te compactos, pascimus artus,
 A te profecta cœlitus, mentis domum:
 Vig, tuis hilares donis, gratiq; fruamur,
 Benignus aufer quidquid est tumultuum,
 Siue ciet varios nostra intra pectora motus
 Rationis expers error, aut vis impotens.
 Seu male conueniunt stulti intra mœnia ciues,
 Seu regna vastant prælijs sæui duces.
 Sic te animi cultu pariter venerabimur omni,
 In quaq; re tibi obsequentes liberi:
 Sic etiam inter nos sancte officium omne colemus:
 Vis absit & fraus, seruet vnus alterum.
 At tu summe parens, custos & conditor aui,
 Et vniuersis es salus, & singulis.

Ex Ieremia.

Εἰ ἀλλάξειαι αἰθίοψ το δέρμα αὐτῆ, καὶ πίδαλις τὰ
 ποικίλματα αὐτῆς, καὶ υμεῖς διωθήσεσθε εὐ ποιή-
 σαι μεμαθηότες τὰ κακά.

AN a nigrore vindicatus Aethiops,
 An niveus nitebit, pelle gratus candida?
 An discolore veste nœuis erutis,
 Certo colore Pardalis superbiect?

Sic

Sic vos ab ortu mancipati pessimis,
Facietis id, quod optimum censebitur.

Idem.

*An cute Nigriten niuea candere videbis?
Aut sibi natiuas maculas abstergere Pardum?
Sic innutriti vitijs ab origine prima,
Vos quoq; nil porro nisi iusta & sancta geretis.*

Idem aliter.

Candet Nigrita, pardalis macula vacat,
Sic, ô scelesti, perpetratis optima.

Ad eandem sententiam.

ΑΥΕΠΛΑΥΒΕΓΩΙΘ.

Ingenitos lateri nauos non abluat imber,
Vipera carminibus neq; fiat mitior Orphêi:
Sed mansuefaciant neq; ferri vincula Tigrin:
Et neq; Nigriten pelago Neptunus inalbet:
Sic neq; degeneres animos sapientia fleclat.

ΕΧ Τῆ' ΟΥΙΑΣ ΟΥΑΕ ΑΥΔΕΩΠΘ.

Si sit homo leuis umbra, vel umbra somnium in-
ane. Ad

Ad caput ut Dirces hac vox fuit edita quondam,
Occidit exorients totus, subitōne peribit.

At nunc in gremium cum tellus ossa recepit,
Defuncti superest anima vis ignea nostra.

Quid dubitas? nec enim peccati conscia se mens
Excruciet, metuens pœna post fata futura.

Ergo etiam redit ad sese persæpè, fugitq̃,
Longius à vitis, & pergens tramite recto,

Quantuncunq; potest cœli suspirat ad arcem:

Sed quia iam pridem commissum nemo resexit,

(Quæ præterfluxere quis vllō reddidit auro?)

Nec cunctas animi quisquam de pectore labes

Abluat, ut se re sincerum præstet ab omni:

Hinc sine spe vitæ melioris obire necessum est

Perpetuum miseros, vltro nisi mitiget iram,

Et nos supplicij venia tueatur ab orci

Iustitiæ vindex: nec inexorabilis idem est.

Namq; pater nouit lapsis ignoscere natis,

Si modo quis veniam contrito corde precetur:

Rerum summe parens, ô custos vnice rerum,

Ne nos abijce, quos semel ad tua scepra vocasti.

Me quoq; qui sine spe nil sum, nisi perditæ noxæ,

Hærens vna in re, qua confert sola salutem,

Corrige, certa doce, condona cætera, donec

Hanc animam sperata eites ad gaudia cœli,

D

DA

DA PACEM.

Dapacem, pater: hanc primum, qua fœdere
certo

Conueniunt anima vires tua iussa secuta:
Quæ ratio nulla demandat parte vacillans,
Omnia continuò præstet subiecta voluntas:
Ne nos blanda libido, hærens cuiusq; medullis,
Dedita delitijs & inani perditæ luxu,
A decore abreptos scopulis illidat auerni,
Néue animi furor, excutiens rationis habenas,
Præcipites agat in rixas, in iurgia, cedes:
Vt te toto animo venerati, pace fruamur,
Dum tibi de cunctis mens est benè conscia rebus.
O si de multis populis fortè vnus & alter
Pectore sincero, casta prece numina placet:
Sic sese abripiant diræ sub tartara cæca:
Sic bona vera ferens secum pax dia recurrat.
Tu ræmen, hæc vt sese habeant, mitissime nobis
Dapacem, pater, & seditæ certamina queuis.
Nos neq; consilio quidquam, dextræ uè ualemus,
Tu potes omne genus nutu dispellere pestis.

Oracu-

AD

D

Oraculum Iesaiæ.

Nec tibi iam fundet sol lucida tela diei:
Sed neq; disijciet nocturnas luna tenebras:

Sed lux ipsa, pater rerum, noctesq; diesq;
Certa perpetuaq; omnem te luce beabit.

Preces ad filium Dei.

Iesu Christe, Deus, summi patris unica proles,
Idem homo, pro nostra de virgine nate salute,
Tu pulsare iubes, tu pulsanti ostia pandis,
Tu das munifica dextra bona prima petenti.
En proiectus humi, totus miser, omnium egenus,
Nec nisi te fretus, te coram appareo: quin me
Suscipis, & vitij mundatum labe resingis
In multo meliorem animum, superisq; placentem.
Ni facias, ni des veniam, parcasq; precanti,
Ni me restituas ex imo in pristina clemens,
Omnimodis me perpetuum perijisse necesse est.
Quam quia das mihi, nec reliquum, rex summe
negabis.

Hinc Deus es, quod cum pœnis iniusta refutes

*Supplicibus miseris vitæ commercia reddis.
Qua sola spe nixus, adhuc suspiria duco,
Eadem reddam animam cupide tibi, quando in-
bebis.*

*Interea (nam gratus ero, si cætera desint)
Milibus ex alijs grates tibi mille rependam.*

MICHAELI ARCHANGELO.

O mentium dux, mens sine origine,
Coelestis vnus militiae pater,
Qui pura verbo te colentum
Agmina spirituum dedisti.
Princeps Michaël, quis similis Dei?
Tu par parenti: tu Deus è Deo:
Tu viua imago conditoris,
Conditor ipse, Deusq; praesens.
Miscere contra praelia te Satan
Ausus, cohortes explicat impias,
Et te petit nequidquam, auctq;
Præcipitare tuos barathro.
Qui victor omnem sauitiam & dolos
Virtute dia conteris hostium,
Et nunc pios coetus tuere,
Sanguinei domitor Draconis.

Boxe

ΕΥΧΗ ΔΙΣΤΥΧΩ. Α.

Consiliū desit, mens languet, crura vacillant.
Da vires, da fortem animum, da consilij vim.

IEREMIAS.

Cursant ut viruli petulantes perperere salta,
Iamq; ut cornigeri miscer noua praelia tauri,
Nos miseriq; macriq; hac tempestate maligna,
Demissis animis turbas spectamus ouantum.
Sic fuit, & sic est, & erit res quæq; vicissim,
Cras ut humi raceat, quem iam nunc viuere dixis,
Respiretq; breui fuerat qui proximus Orco.
Sin; tamen hac ad eò pulcra spe duxero vitam,
Ex animo quam spem mihi nec vis ipsa reuellet.

PAVLINVM.

HΝ οσίγῃς διβζης ἐστῖναι μάλ' ἀετίπες,
Πεφύλαξο μάλλον, ἐν δέσμῳ μὴ καππέσης.

D 3

ΑΦΕΞ

A P H E S H M I N .

Sancte pater, veniam culpa miserere potentis,
 Debitaq; è tabulis clemens mea fūdus aufer:
 Et quia nescio, quæ pridem me scire putabam,
 Inq; ijs, quæ didicisse videbar, sæpe vacillo:
 Vt bene te norim, & solum constanter adorem,
 Pande mihi, atq; in me fidei mysteria firma:
 Neu factò verboq; ab ijs, quæ præcipis, errem;
 Me rege perpetuo, retineq; in tramite recti,
 Donec ab his miserum maculis & crimine ab omni
 Purgatum vita melioris sede locari.

O C V L I O M N I V M .

In te, sancte parens, custos certissime rerum,
 In te conyiciunt oculos animalia, quotquot
 Sive meant vastum pinna findente per aquor,
 Sive per arentes faciunt vestigia campos,
 Alisq; remigys alarum nubila tranant:
 Quin nihil à te non fidenti pectore poscunt,
 Tanquam iure suo, nec spe luduntur inani:
 Quos quot enim quoties clamantue gemuntue vi-

cissim

Haud

*Haud mora, iure manu porrecta, tempore in ipso
Cunctorum locuples, cunctis alimenta ministras,
Vnde famis rabiem sedent, vitæq; fruuntur.*

Eis rō Eὐδὴ δευτέρω.

Hoc quoq; præ reliquis miserum & miserabile
duco,

*Omnes quod penitus miseri cum simus ad unum,
Inq; dies grauitèr vitæ peccemus in omni,
Scrutari rigide moresq; animosq; aliorum,
De cunctis agimus censuras, vti Rhadamanti,
Et tenues lepra damnamus crimine nauos.
At se nemo videt, neq; quisquam nosse laborat,
Quis sit, quis fuerit, quis sit fortasse futurus.
Si quis namq; notet finem, sibi prospicit antiè,
Iamq; gradum, cladis metuens, in tempore sistat,
Ne se precipitet de rupe in tartara cæca.
Res quoq; præteritas memori qui mente reposit,
Ille sibi caueat, casus intentus in omnes
Rectius, ad lapidem ne planta offendant eundem.
O ego sic viuam, mea solius omnia lustrans,
Quæ mihi sit bonâ mens de re quacung; quid errè,
Quid memorè, quid agam: satis hoc est cuiq; negoti,
Vix unquam feruens animis quod cogitat atas.*

In cunctis (nec id est facile, & plerisq; negatum)
Si nequeam constare mihi, ne deuius omnis
Semper eam: commonstrem alijs ut tramite recto
Decurrant spatium praelustre salutis ad adem.
Hoc velit ipsa salus, neq; me a se tota repellat.

Ανεβώς ὠφειλάειτε.

Non tibi desidia, non somno vita teratur,
Mortis id instar enim foret: expergiscere so-
Et spatium transi, quantum pote, tramite iusto. (des,
Sed quia ceu cœnosa via est, siue aspera scrupis,
Seu praeceps celeri lapsu, siue ardua sursum,
Iam nunc intentis oculis, iam mente sagaci,
Et solida & firma gressus defigere planta
Ut validus fier, utq; valens cuiuscunq; necesse est.
Ipse etiam num me nihili vilemq; professus,
Si prior, in quo sum, modo substem poplite certo,
Tunc alios forte alloquio, vel iuvero dextra.

Γενέθλια σωτήρος

anni MDLXIX.

Iam millies sexcenties & octies
Iter relegit annum sol aureus,

Ex

Ex quo saluti virgo patris filium
Enixa mater edidit mortalibus.
Hac post tot annos luce nonus aduenit:
Nunc sunt canendæ gratiæ, preces
Cœlo ferendæ, vota nuncupanda sunt.
O qui pater, qui noster es, nec vspiam
Absis, in alto qui sedere diceris:
Tu semper vnus es per temet, ipsa tu
Potentia es, mens ipsa, & ipsa sanctitas:
Tu semper vno cuncta seruas ordine.
Sic rex & imperator vnus omnium,
Secunda, prima, summa & ima cum regas,
Et coge nos sub imperi sceptrum tui,
Tuis vt omnes pareamus legibus,
Ne castra nos in hostium quis auferat:
Vt cœlites obtemperant in omnibus,
Nil non agentes regula certissima.
At nos humo nati, sitiq; in infimo,
A labe prima, nullibi consistimus,
Ni transeuntes lubricas per semitas,
Manu tua, ne corruamus, fulcias.
Tu nec rogatus liberali dextera
Alimenta lauta, vina das liquentia,
Vrbes politas, cuiq; commodam domum,
Vestis vt hora quæq; quasq; flagitat,
Leges sacratas, & quietem publicam,

Sophiæ Lycæa, templa sanctimoniam,
Tuoq; regna dedicata numini,
Quæ cuncta non recenseat, nec cogitet
Quisquam satis, qui semper ista cogitet.
Hanc nos sed omnem dissipamus gratiam,
Quando bonis abutimur, nec obsequi
Dicto studemus optimi rerum patris.
Hinc tætra bella, pestilentia, famēs:
Hinc efferamur mente tota perdit.
Non diffitemur debitores quod tui
Miserè perimus, si repositas omnia:
Tot sunt talenta, de quibus palàm liquet,
Nec est quid aris, unde sit solutio.
Tu creditor potens, sed idem tu pater
Benignus es: ius mitiget paternitas,
Veniam reclude templa fausta liberis.

ατελές.

AMICORVM ITEM ORA
TIONIS DOMINICÆ PA
RAPHRASES.
CONRADI RITTERSHVSI I.C.
ad Io. CASELIVM.

Exem-

*Exemplo concepta tuo mihi, magne CASELI,
Summe libens, solito & vota favore proba.
Sic tibi honorate sine mitia fata senectæ,
Serâq; sit stadij candida meta tui.*

Paternitatis omnis auctor, ô Pater,
Sublimis incola arcis ætheriæ igneæ,
Poli; soli, salique magne conditor:
I. Illustre passim nominis tui iubar
Splendescat, & sancte colatur omnibus
Recta fide, & castis pijsq; moribus.
II. Extenta latè proferens pomœria
Regnum tuum isto in seculo sit gratiæ,
In seculo sed altero sit gloriæ,
Nos ciuibusq; vtrumq; ponat in suis.
III. Sit audiens dicto tibi, quicquid colit
Terras iacentes, sicut ad nutum tuum
Parata cælitum omnis affat natio.
Deinde nobis quicquid ipse immiseris,
Feramus æqua mente & absq; murmure.
III. Quæcunque vitæ poscit indigentia,
Tua è manu expectamus affatim indies.
V. Obnoxijq; debitis cum plurimis
Viuamus, horum gratiam nobis fac, vt
Nos debitoribus sumus nostris quoque
Prompti ac parati expügere sua nomina.
Multi-

VI. Multiplici circumdamur periculo:
 Pericla ne tot obruat nos, tu veta.
 VII. Tandem ex catenatis malis nos explica,
 Vitæ beato muneratus exitu.
 Horum futuros compotes, confidimus.
 In orbe toto quippe tu regnum obrines:
 Tua omnis est potentia, atque gloria,
 Per secula sempiterna, finis inscia.

ΑΙ Δ Λ Ω Σ.

Ω Πάτερ, ἀπερρέειν ναίων δῶ, ἰφί τ' ἀνάστων,
 Δός σε τέθειδ' ἡμᾶς στυ ἀληθεῖα γνώσιν-ἐχούσας.
 Σκῆπτρον ἀνακτορείης δι' ἴθυσε σὺ πάσων ἐπ' αἰών.
 Τῷ ᾧ δὲ θελήματί σε ἀγίω δός ὑπήκοον ἦτορ
 Πάσιν ὀπιχθονίοις, ἀτε κ' ἑρηνίωτες ἔχουσιν.
 Αὐταρκεῖς τε τροφίω πῶρά σε ἡμᾶς δός ἐλέος.
 Συγγνώμην νέμε δι' ἄμμι βασιῶν ἀμπλαυιάων,
 Ὅν τρόπον ἡμᾶς τῆς ἀδικῆσι μάλ' ἦτοι ἐσμὲν.
 Μηδ' ἡμᾶς δεινοῖς καταπονηθῆναι εἰσότης.
 Ἐκ πελάγης ἢ κακῶν ῥυδέντας σῶσον ἀπάντων.
 Σὲ γὰρ ἀνακτορεῖν τε κράτος τ' αἰώνιον ὄσσι,
 Καὶ δόξης πλήρης σῆς γὰρ τε κ' ἕρως ἐυρύς.

ALIA

ALIA.

THEODORI ADAMII, Icti.

Pater supreme, nomen inclutum tuum
Celebremus, imperioq; nos regas tuo,
Et obcediamus, vt tibi superi obcediunt.
Vitam tuere, accepta debita nostra habe,
Vt nos item alijs, nec salutis hostibus
Arma adde nostræ, mala sed aufer omnia.

ALIA

PAULI KEMNITII, Theologi.

Πάτερ ἡμῶν.

Audi summe pater, cæli terræq; monarcha,
Te tua progenies prece supplice sollicitamus.

Ἄγια θήτω

Verbi dogma tui syncerum. & crimine puri
Sint vitæ mores: fermentum desit vtrinq;

Ἐλθέτω.

Regni nos patrij consortes gratia seculo hoc
Dirigat, ereptos hinc gloria pone sequatur.

11101

11101

Τενηθήτω.

*Sit nobis tecum velle unum nolle q̄, seu res
Congrua eat nostris, seu sit contraria votis.*

τὸν ἀγρὸν ἡμῶν.

*Largâ effunde manu, fragilis quibus indiga vita
Dâ veniam, seu corpus, seu sortis munera spectent.*

καὶ ἀφες ἡμῶν.

*Labimur assidue: lapsantes erige: lapsis
Ignosce: & cor da nobis ignoscere pronum.*

Μηδ' εἰσενέγκης.

*Illicium carnis, fraus mundi, rictus & orci
Nos variè oppugnant, tu propugnator adesto.*

Ἀλλὰ ῥῶσαι.

*Deniq̄ decurso mortalis tramite vite,
Clausula sit nobis felix, sit pausa malorum.*

Ὅτι σὺ εἶμι.

*Exorare pater: rex namq̄ es noster: & idem
Cuncta potens, potis es dare: quin imo dabis ultro,
Si modo nostra salus, tua si quoq̄ gloria poscat.
Quicquid des, tibi sit laus, gloria, honosq̄ perennis.
Acclames, fidi quicumq̄ est pectoris: Amen.*

Nostris

Nostri auctor generis, solium cui regia
cœli est:

Nominis intemerata tui sit notio nobis.
Ius regni dona, nos hæredesq; coopta.
Vsq; tuis nostræ patulæ sint nutibus aures.
Da facilis, vitæ quæ præsens exigit vsus.
Indulge, cœu nos sumus indulgere parati.
Arceto à nobis irritamenta malorum.
Nosq; ipsis exsolue malis cœloq; reponere.

*Σφάλματα enormia operarum festinantium
paucula: A. 8. pro ἡρέθλη lege ἡρέθλης. B. 12. pro
πέδιον l. πέδιον, & 13. pro κρατύς l. κρατύς: sc̄
qua leniuscula præterea, eruditus lector ipse re-
stituet.*

F I N I S.

Möge die gütliche gottes gnade
denen die in dem heiligen
evangelio geschrieben stehen
zu nütze sein. Amen.
Das ist die heilige messen
für die toten seelen.
In dem heiligen messen
sind die heiligen vater
und die heiligen kinder
des heiligen gottes.
Die heiligen vater sind
die heiligen apostel
und die heiligen kirchen
vater. Die heiligen kinder
sind die heiligen heiligen
menschen. Amen.

Die heiligen messen
sind die heiligen messen
für die toten seelen.
In dem heiligen messen
sind die heiligen vater
und die heiligen kinder
des heiligen gottes.
Die heiligen vater sind
die heiligen apostel
und die heiligen kirchen
vater. Die heiligen kinder
sind die heiligen heiligen
menschen. Amen.

Cb 1856. 8

ULB Halle

3

002 386 801

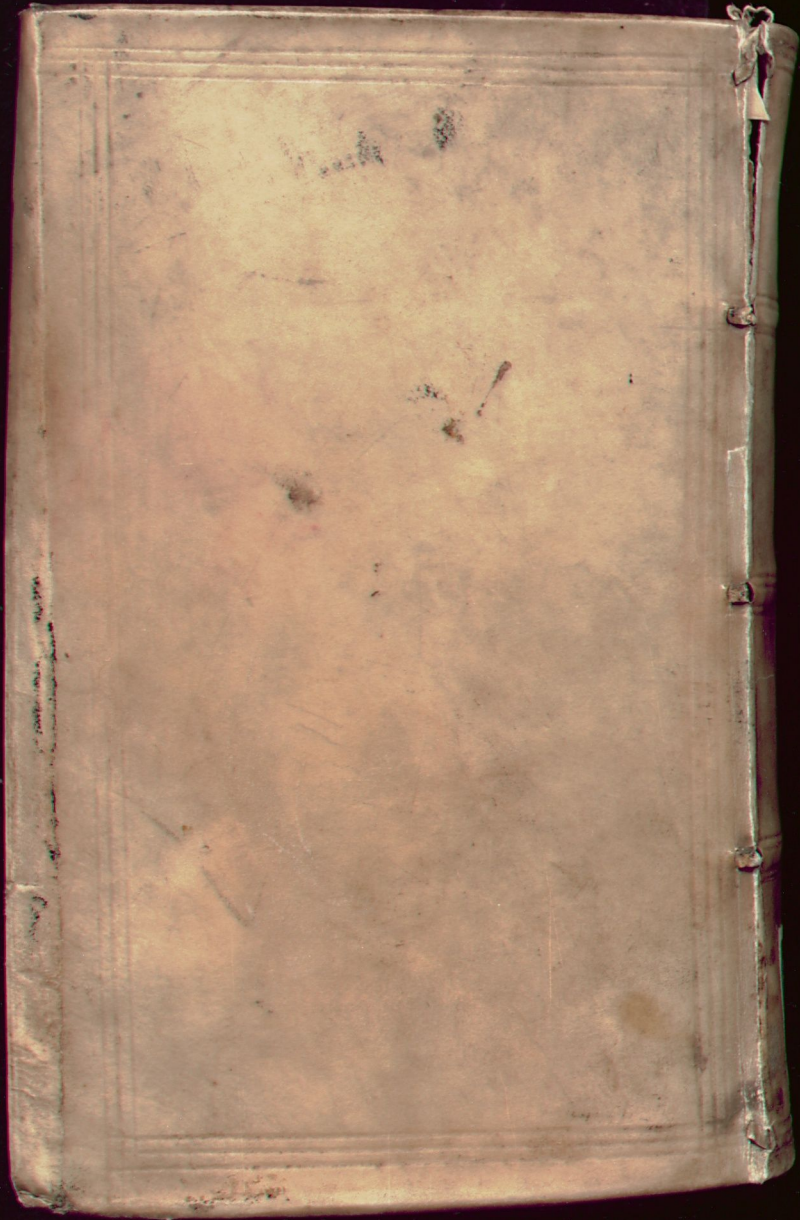

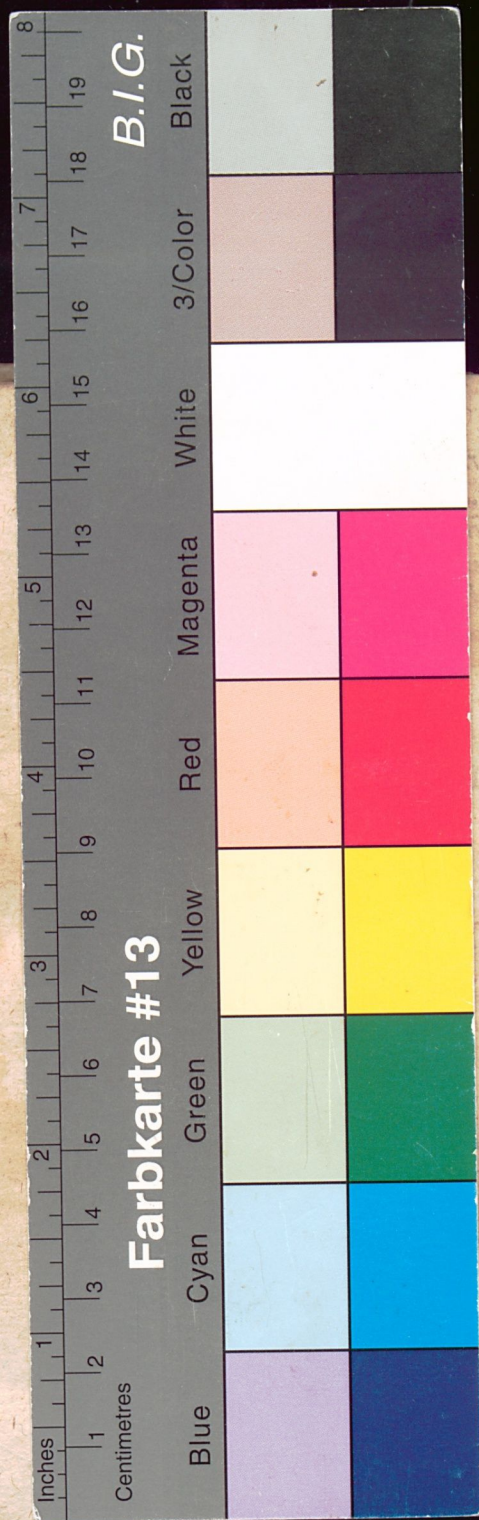
~~1856~~

U077

m. i.

ORATIO CC 1815
DOMINICA 3

alijs atq; alijs carminum generibus
& Latinè & Gracè, qua fieri potuit
diligentia, reddita.

*Adiecimus alia, illis non inferiora,
profutura ad pietatem pueritia, nec ea-
dem ingrata futura adul-
terioribus.*

PAVLINVM.

Εν πᾶσιν, ὦ παῖ, σωφροσύνης

Δίνας τοῦ παντοφύτου

Ανυποκρίτως εὐχεσθε.

Λωδυνος *Helmaestadij*

Helmaestadij in ac. Iulia.

Mense Septembri.

—
CIC IC CX.